

Informace s popisem systému ochrany dítěte na Ukrajině týkající se péče o osiřelé děti a děti bez rodičovské péče a jejich umístění

Rodiče (osvojitelé) jsou zákonnými zástupci svých nezletilých dětí (část první článku 242 ukrajinského občanského zákoníku). Rodiče mají právo zapojit do výchovy dítěte jiné osoby, předat dítě k výchově fyzickým nebo právnickým osobám (část druhá článku 151 ukrajinského zákona o rodině).

Poručník je zákonným zástupcem nezletilé osoby a osoby prohlášené za nesvéprávnou. Jiná osoba může být zákonným zástupcem v případech stanovených zákonem (část druhá a část třetí článku 242 ukrajinského občanského zákoníku).

Dokud není ustanoveno poručenství nebo péče a jmenován poručník či pečující osoba, vykonává poručenství nebo péči o danou osobu příslušný opatrovnický orgán (článek 65 ukrajinského občanského zákoníku).

Pobývá-li dítě trvale ve zdravotnickém, vzdělávacím nebo jiném zařízení pro děti, funkce poručníka a pečující osoby ve vztahu k dítěti jsou svěřeny do správy těchto institucí (část první článku 245 ukrajinského zákona o rodině).

Pěstouni jsou zákonnými zástupci dětí v pěstounské péči a jednají bez zvláštních oprávnění jako poručníci nebo pečující osoby (část čtvrtá článku 256-2 ukrajinského zákona o rodině).

Rodiče-vychovatelé jsou zákonnými zástupci dětí a jednají bez zvláštních oprávnění jako poručníci nebo pečující osoby (část čtvrtá článku 256-6 ukrajinského zákona o rodině).

Ukrajinský zákon „o ochraně dětství“ stanoví, že místní orgány výkonné moci a místní orgány samosprávy, které jednají jako opatrovnické orgány v souladu se svou pravomocí podle aktuálních právních předpisů Ukrajiny, zajistí, aby byla učiněna opatření ohledně ochrany dětství.

Specifika ochrany práv dětí v různých kategoriích stanoví také ukrajinský zákon o rodině, zákony Ukrajiny „o zajištění organizačně-právních podmínek pro sociální ochranu sirotků a dětí bez rodičovské péče“, „o orgánech a službách pro záležitosti dětí a zvláštních subjektech pro děti“ a další právní předpisy Ukrajiny.

Podle článku 56 ukrajinského občanského zákoníku jsou opatrovnickými orgány na Ukrajině: úřady státní správy na úrovni okresů, městských částí ve městech Kyjev a Sevastopol, jakož i výkonné orgány městských, okresních a venkovských rad.

Podrobný algoritmus činností pro opatrovnické orgány určuje řád opatrovnických orgánů pro výkon činností souvisejících s ochranou práv dítěte, schválený usnesením vlády Ukrajiny č. 866 ze dne 24. 9. 2008 (dále jen „řád“).

Zákony Ukrajiny „o zajištění organizačně-právních podmínek pro sociální ochranu sirotků a dětí bez rodičovské péče“, „o orgánech a službách pro záležitosti dětí a zvláštních subjektech pro děti“, jakož i řád svěřují posuzování otázek sociální ochrany dětí, zejména osiřelých dětí a dětí bez rodičovské péče nebo dětí v obtížných životních situacích, službám pro záležitosti dětí, jakožto strukturální jednotce opatrovnického orgánu.

Opatrovnické orgány jsou oprávněny:

- identifikovat děti v obtížných životních situacích, včetně dětí v nebezpečí, dětí, které v jakékoli formě trpěly domácím násilím nebo jej páchaly, jakož i děti bez rodičovské péče, organizovat jejich sociální ochranu, včetně uchovávání záznamů, a rovněž v nezbytných případech zajistit dočasné umístění,
- okamžitě dítě odejmout rodičům v případě ohrožení jeho života nebo zdraví,

- připravit a podat k soudu návrh na zbavení matky či otce rodičovských práv nebo odejmutí dítěte z péče rodičů, aniž je zbaví rodičovských práv,
- postoupit registraci narození dítěte, jehož rodiče jsou neznámí, orgánům provádějícím registraci občanského stavu,
- udělit dítěti status osiřelého dítěte nebo dítěte bez rodičovské péče,
- umístit osiřelé děti a děti bez rodičovské péče do jiných forem umístění, přednostně do rodinných forem,
- řešit mezi rodiči spory týkající se výchovy dítěte,
- kontrolovat zamýšlené využití výživného pro dítě,
- vyplňovat správní protokoly v případě zanedbání povinností týkajících se výchovy dítěte ze strany rodičů nebo těch, kdo rodiče nahrazují,
- chránit práva dětí na bydlení a vlastnictví,
- udělit dítěti status dítěte, které trpělo v důsledku válečných činností a vojenských konfliktů,
- navracet dětské ukrajinské občany, pokud odešli do zahraničí bez zákonného zástupce a je třeba je vrátit na Ukrajinu,
- poskytovat organizační a metodologickou pomoc dětským azylovým domům, centrům sociálně-psychologické rehabilitace dětí, centrům sociální podpory dětí a rodin,
- zastupovat zájmy dětí u soudů atd.

Rodinné formy umístění osiřelých dětí a dětí bez rodičovské péče

Zajištění výchovy sirotek a dětí bez rodičovské péče v rodinných formách umístění je upraveno Úmluvou OSN o právech dítěte, ukrajinským zákonem o rodině, občanským zákoníkem a občanským soudním řádem, zákony „o ochraně dětství“, „o orgánech a službách pro záležitosti dětí a zvláštních subjektech pro děti“, „o zajištění organizačně-právních podmínek pro sociální ochranu sirotek a dětí bez rodičovské péče“, usneseními vlády Ukrajiny ze dne 24. 9. 2008 č. 866 „o otázkách činností opatrovnických orgánů souvisejících s ochranou práv dítěte“, ze dne 26. 4. 2002 č. 564 „o schválení statutu dětského domova rodinného typu“, ze dne 26. 4. 2002 č. 565 „o schválení statutu pěstounské rodiny“.

Podle článku 52 Ústavy Ukrajiny se výživa a výchova osiřelých dětí a dětí bez rodičovské péče svěřuje státu.

Článek 6 ukrajinského zákona „o zajištění organizačně-právních podmínek pro sociální ochranu sirotek a dětí bez rodičovské péče“ upřednostňuje umístění dítěte do rodiny občanů Ukrajiny: osvojení, poručenství nebo svěření do péče, pěstounská rodina, dětský domov rodinného typu.

Je jasně stanoveno, že dítě lze do institucí pro sirotky a děti bez rodičovské péče umístit bez ohledu na vlastnictví a vztah podřízenosti, není-li z nějakého důvodu možné, aby bylo umístěno v rodině.

PORUČENSTVÍ A SVĚŘENÍ DO PÉČE

Poručenství a svěření dítěte do péče se stanoví rozhodnutím vydaným buď opatrovnickým orgánem v řízení upraveném řádem, nebo soudem, a to výhradně v případě osiřelých dětí a dětí bez rodičovské péče (opatrovnictví se týká dítěte mladšího čtrnácti let, svěření do péče se týká dítěte ve věku od čtrnácti do osmnácti let).

Poručník nebo pečující osoba jsou ustanoveni v první řadě tehdy, jsou-li občané v rodinném, příbuzenském vztahu k dítěti.

Poručníci a pečující osoby dostávají na výživu dětí ve své náhradní rodinné péči finanční pomoc od státu, ale na rozdíl od pěstounů a rodičů-vychovatelů v dětských domovech rodinného typu nedostávají finanční podporu sami pro sebe.

Poručníkem dítěte nebo osobou pečující o dítě může být dospělá svéprávná osoba, která s tím souhlasí, s výjimkou osob uvedených v článku 212¹ ukrajinského zákona o rodině. Poručníkem dítěte ani osobou pečující o dítě také nemůže být osoba, jejíž zájmy jsou v rozporu se zájmy dítěte.

Přednostní právo na registraci poručenství (svěření do péče) mají:

- osoby, jež mají k dítěti v náhradní péči rodinné, příbuzenské vztahy (zároveň se zohlední osobní vztahy mezi nimi a schopnost osoby vykonávat povinnosti poručníka nebo pečující osoby),
- rodina, v níž dítě žilo v okamžiku, kdy byla vznesena záležitost ustanovení poručenství (svěření do péče).

Při ustanovování poručníka nebo osoby pečující o dítě se zohlední osobní vlastnosti dané osoby, její schopnost dítě vychovávat, postoj dítěte k této osobě, jakož i přání dítěte.

Pokud se osoby obrátily na centrum se záležitostmi ustanovení poručenství dítěte nebo péče o dítě, které v této instituci žije, budou přesměrovány na Službu pro záležitosti dětí a informovány o nutnosti předložit dokumenty uvedené v odstavci 40 řádu, nebo v období válečného stavu na Ukrajině (pouze pro příbuzné) – v odstavci 79 řádu.

Nezbytnou podmínkou pro osoby, které nejsou příbuznými dítěte, ale přejí si zaregistrovat poručenství tohoto dítěte nebo jeho svěření do péče, je účast na vzdělávání o problémech výchovy dětí bez rodičovské péče. Příbuzní, s nimiž dítě žije a kteří zamýšlejí vzít si jej do poručenství (péče) vzděláváním neprocházejí.

¹ **Článek 212.** Osoby nezpůsobilé stát se osvojiteli:

Osvojit dítě nesmějí tyto kategorie osob:

- 1) osoby s omezenou svéprávností;
- 2) osoby prohlášené za nesvéprávné;
- 3) osoby, jejichž rodičovská práva byla ukončena a nebyla obnovena;
- 4) osoby, které dříve byly osvojiteli (poručníky, pečujícími osobami nebo pěstouny) jiného dítěte, avšak osvojení (poručenství, péče nebo pěstounská péče) bylo ukončeno nebo zrušeno kvůli jejich pochybení;
- 5) osoby, které jsou registrovány nebo léčeny na oddělení neuropsychologické léčby nebo léčby drogové závislosti;
- 6) osoby závislé na drogách nebo alkoholu;
- 7) osoby bez stálého místa bydliště a stabilního příjmu;
- 8) osoby, které mají některou z chorob či nemocí uvedených na seznamu schváleném ústředním výkonným orgánem, jenž zajišťuje tvorbu politiky státní zdravotní péče;
- 9) cizinci, kteří neuzavřeli manželství, s výjimkou situace, kdy je cizinec příbuzným dítěte;
- 10) osoby odsouzené za trestné činy proti životu a zdraví, svobodě, cti a důstojnosti, sexuální svobodě a sexuální nedotknutelnosti jiné osoby, proti veřejné bezpečnosti, veřejnému pořádku a morálce, nebo v souvislosti s distribucí drog, psychotropních látek a jejich ekvivalentů, jakož i za činy uvedené v článcích 148, 150, 150¹, 164, 166, 167, 169, 181, 187, 324 a 442 ukrajinského trestního zákoníku, anebo které mají neuvolněný či jinak řádně nezrušený záznam v rejstříku trestů pro jakýkoli jiný trestný čin;
- 11) osoby, které kvůli svému zdravotnímu stavu vyžadují neustálou pomoc a péči;
- 12) osoby bez státní příslušnosti;
- 13) osoba, která uzavřela manželství s osobou, jež nesmí být osvojitelem podle odstavců 3 až 6, 8 a 10 tohoto článku.

2. Navíc k osobám uvedeným v tomto článku se osvojiteli nesmějí stát jiné osoby, jejichž zájmy jsou v rozporu se zájmy dítěte.

Specifika poručenství a svěřením do péče jako formy umístění dítěte:

- poručníci a pečující osoby vykonávají své povinnosti bezplatně,
- státní sociální podpora je vyplácena dětem bez rodičovské péče, nad nimiž je vykonáváno poručenství nebo jež jsou svěřeny do péče,
- ustanovením poručenství nebo svěřením do péče se nepozastavují platby důchodů, výživného, náhrady újmy po ztrátě osoby zajišťující výživu ani jiné sociální platby dítěti na základě zákona,
- osiřelým dětem a dětem bez rodičovské péče, které žijí v poručenství nebo jsou svěřeny do péče, zůstávají dávky stanovené pro tuto kategorii dětí zákonem,
- děti v náhradní rodinné péči mohou být osvojeny jinými občany se souhlasem poručníka nebo opatrovnického orgánu.

PĚSTOUNSKÁ RODINA

Tuto oblast upravuje ukrajinský zákon o rodině a usnesení vlády Ukrajiny ze dne 26. 4. 2002 č. 565 „o schválení statutu pěstounské rodiny“.

Pěstounská rodina – rodina nebo nesezdaná osoba, které dobrovolně za finanční odměnu přijaly k výchově a společnému životu jedno až čtyři osiřelé děti a děti bez rodičovské péče. V období válečného stavu na Ukrajině mohou tyto rodiny ubytovat děti, které zůstaly bez rodičovské péče, bez finanční pomoci na jejich výživu.

Pěstouny mohou být tělesně způsobilé osoby, které uzavřely manželství, s výjimkou osob uvedených v článku 212 ukrajinského zákona o rodině.

Při rozhodování o umístění dětí do pěstounské rodiny se zohlední:

- věk pěstounů a dětí (do doby, kdy oba pěstouni dosáhnou důchodového věku, musí všechny děti v pěstounské péči dosáhnout věku, v němž mohou pěstounskou rodinu opustit). V některých případech a se souhlasem stran může pěstounská rodina fungovat poté, co pěstouni dosáhnou důchodového věku, nikoli však déle než pět let,
- průměrný celkový měsíční příjem rodiny za předchozích šest měsíců (nesmí být nižší než úroveň životního minima stanovená zákonem pro příslušnou sociální a demografickou skupinu občanů),
- výsledky vzdělávání (je nezbytně nutné, aby osoby, které vyjádřily přání stát se pěstouny, prošly vzděláváním organizovaným regionálními centry sociálních služeb pro rodiny, děti a mládež, za účasti odborníků v oblasti psychologie, pedagogiky a medicíny).

Fáze vzniku pěstounské rodiny:

- pěstouni procházejí příslušnými přípravnými kurzy (jde o povinnou podmínku, vzdělávání probíhá nejméně jednou za dva roky),
- příprava doporučení centra sociálních služeb pro rodiny, děti a mládež podle výsledků vzdělávání,
- příprava stanoviska Služby pro záležitosti dětí, zohledňujícího existenci podmínek nezbytných ke vzniku pěstounské rodiny,
- rozhodnutí o vzniku pěstounské rodiny vydané okresním úřadem státní správy (nebo výkonné komise místní rady) na základě žádosti a poskytnutých dokumentů,
- uzavření dohody o umístění dítěte do pěstounské rodiny k výchově a společnému životu,

- umístění dítěte do pěstounské rodiny.

Rozhodnutí o vzniku pěstounské rodiny, umístění dítěte do pěstounské rodiny vydává okresní úřad státní správy nebo výkonná komise městské rady.

Specifika pěstounské rodiny:

- Pěstouni vykonávají své povinnosti při výchově dětí za finanční odměnu (na rozdíl od osvojení a ustanovení poručenství / svěřením do péče): jeden z nich obdrží finanční krytí ve výši 35 % státní sociální podpory za každé dítě v pěstounské péči,
- pěstouni převezmou děti v pěstounské péči do vlastního životního prostoru, který splňuje sanitární, hygienické a životní podmínky (na rozdíl od umístění dítěte do dětského domova rodinného typu),
- osiřelým dětem a dětem bez rodičovské péče, které jsou umístěny v pěstounské rodině, je vyplácena státní sociální podpora,
- osiřelým dětem a dětem bez rodičovské péče, které žijí v pěstounské rodině, zůstávají dávky a státní záruky stanovené zákonem pro osiřelé děti a děti bez rodičovské péče, jakož i dříve přiznané výživné, důchody a další sociální platby,
- osiřelé děti a děti bez rodičovské péče mohou být osvojeny jinými občany, pěstouni však mají na jejich osvojení přednostní právo.

DĚTSKÝ DOMOV RODINNÉHO TYPU

Oblast upravuje ukrajinský zákon o rodině a usnesení vlády ze dne 26. 4. 2002 č. 564 „o schválení statutu dětského domova rodinného typu“.

Dětský domov rodinného typu – samostatná rodina vytvořená na základě vůle manželů nebo nesezdaných osob, kteří k výchově a společnému životu přebírají nejméně pět osiřelých dětí a dětí bez rodičovské péče. Celkový počet dětí v dětském domově rodinného typu nesmí být vyšší než deset, včetně vlastních dětí. V období válečného stavu na Ukrajině mohou tyto rodiny ubytovat děti, které zůstaly bez rodičovské péče, bez finanční pomoci na jejich výživu.

Rodiče-vychovatelé – manželé nebo nesezdané osoby, kteří k výchově a společnému životu přebírají nejméně pět osiřelých dětí a dětí bez rodičovské péče a jimž je rozhodnutím opatrovnických orgánů udělen status rodičů-vychovatelů.

Rodiči-vychovatelé mohou být dospělí a tělesně způsobilé osoby, s výjimkou osob uvedených v článku 212 ukrajinského zákona o rodině.

Průměrný celkový měsíční příjem rodiny na osobu za šest měsíců předcházejících měsíci, v němž byla podána žádost o vznik dětského domova rodinného typu, nesmí být nižší než úroveň životního minima stanovená zákonem pro příslušnou sociální a demografickou skupinu občanů.

Fáze vzniku dětského domova rodinného typu:

- Rodiče-vychovatelé procházejí příslušnými přípravnými kurzy (jde o povinnou podmínku, vzdělávání probíhá nejméně jednou za dva roky),

- příprava doporučení příslušného centra sociálních služeb pro rodiny, děti a mládež podle výsledků vzdělávání,
- příprava stanoviska Služby pro záležitosti dětí, zohledňujícího existenci podmínek nezbytných ke vzniku dětského domova rodinného typu,
- rozhodnutí o vzniku dětského domova rodinného typu vydané okresním úřadem státní správy (nebo výkonným výborem místní rady) na základě žádosti a poskytnutých dokumentů,
- uzavření dohody o vzniku dětského domova rodinného typu mezi rodiči- vychovateli a orgánem, který o jeho vzniku rozhodl,
- umístění dítěte do dětského domova rodinného typu (dokončí se v průběhu dvanácti měsíců ode dne vzniku, nejdříve budou umístěny děti s rodinnými vazbami s výjimkou situací, kdy nemohou být vychovávány společně ze zdravotních důvodů).

Při rozhodování o umístění dětí se zohlední věk rodičů- vychovatelů a dětí (do doby, kdy oba rodiče- vychovatelé dosáhnou důchodového věku, musí všechny děti v náhradní rodinné péči dosáhnout věku, v němž mohou dětský domov rodinného typu opustit). V některých případech a se souhlasem stran může dětský domov rodinného typu fungovat poté, co rodiče- vychovatelé dosáhnou důchodového věku, nikoli však déle než pět let.

Specifika dětského domova rodinného typu:

- Rodiče- vychovatelé přebírají děti k výchově a společnému životu za finanční odměnu (obdrží finanční krytí v částce 35 % státní sociální podpory na každé dítě v náhradní péči (s jejich souhlasem rozdělené na části ve stejné výši)),
- rodiče- vychovatelé obdrží samostatný dům nebo byty, podle norem stanovených zákonem,
- každému dítěti v náhradní rodinné péči je vyplácena státní sociální podpora,
- dětem v náhradní rodinné péči zůstávají dávky a státní záruky stanovené zákonem pro osiřelé děti a děti bez rodičovské péče, jakož i dříve přiznané výživné, důchody a další sociální platby,
- osiřelé děti a děti bez rodičovské péče mohou být osvojeny jinými občany, přednostní právo na jejich osvojení však náleží rodičům- vychovatelům dětského domova rodinného typu.

Podle článku 31 ukrajinského zákona „o zajištění organizačně- právních podmínek pro sociální ochranu sirotek a dětí bez rodičovské péče“ jsou rodiče- vychovatelé osobami, které nahrazují rodiče, zákonnými zástupci dětí, které mají ve své náhradní rodinné péči, a jsou povinni chránit jejich práva a zájmy u orgánů státní moci, včetně soudních orgánů, jako poručníci nebo pečující osoby bez zvláštních oprávnění. Práva, která jim jsou udělena, nesmějí využívat v rozporu se zájmy dítěte.

Získání statusu rodičů- vychovatelů v dětském domově rodinného typu nesmí omezit občanská práva těchto osob.

Rodiče- vychovatelé mají právo:

- chránit dítě a jeho zájmy jako poručníci nebo pečující osoby bez zvláštních oprávnění,
- podat k soudu návrh na zbavení rodičů dětí, které mají v náhradní rodinné péči, rodičovských práv,
- podat k soudu návrh na zrušení osvojení nebo jeho prohlášení za neplatné ohledně dětí, které s nimi žily a byly předány k osvojení,
- osvojit děti, které ve své rodině vychovávají a žijí,

- účastnit se zvažování záležitosti týkající se správy majetku dítěte opatrovnickým orgánem,
- domáhat se navrácení dítěte od každé osoby, která jej zadržuje u sebe bez důvodu stanoveného zákonem nebo soudním rozhodnutím,
- vyžadovat od opatrovnických orgánů, aby jim poskytly úplné informace o dítěti a jeho rodičích, jeho zdravotním stavu, úrovni a specifikách vývoje dítěte,
- nezávisle určovat metody výchovy dítěte s ohledem na názor dítěte a doporučení poručenských a opatrovnických orgánů.

Rodiče-vychovatelé jsou povinni:

- chránit práva a zájmy dětí, zastupovat je u institucí a organizací,
- vytvořit vhodné podmínky pro celkový harmonický vývoj dětí,
- pečovat o zdravotní, tělesný, duševní a morální vývoj a vzdělávání dětí a připravovat je na práci,
- zajistit, aby děti dvakrát ročně podstoupily zdravotní prohlídky specializovanými lékaři, a řídit se jejich doporučeními,
- zajistit, aby děti získaly vzdělání, sledovat vzdělávání a rozvoj dětí ve vzdělávacích institucích, udržovat vztahy s učiteli a vychovateli,
- podílet se na rozvoji schopností dětí, včetně zapojení dětí do činností v mimoškolních vzdělávacích institucích,
- nebránit komunikaci dítěte s jeho biologickými rodiči a navrátit dítě v případě obnovení rodičovských práv, propuštění z vězení a v dalších situacích, není-li to v rozporu se zájmy dítěte a nezakázal-li to svým rozhodnutím soud,
- spolupracovat s místními úřady státní správy, místními orgány samosprávy a sociálními pracovníky, zapojovat do řešení problematických záležitostí odborníky,
- v případě nepříznivých podmínek pro výživu, výchovu a vzdělávání dětí v dětském domově rodinného typu informovat příslušné opatrovnické orgány.

PATRONÁT NAD DÍTĚTEM

Účelem patronátu je zajistit ochranu práv dítěte, které kvůli obtížné životní situaci dočasně nemůže žít se svými rodiči / zákonnými zástupci, poskytnout dítěti a jeho rodině služby s cílem znovu dítě začlenit do rodiny nebo mu udělit příslušný status, jenž je nezbytný pro následná rozhodnutí, a to s ohledem na nejlepší zájmy dítěte týkající se zajištění jeho výchovy v rodině nebo v podmínkách, které jsou rodině co nejbližší.

Konkrétně patronát představuje dočasnou formu umístění dítěte, kterému ve většině případů dosud nebyl udělen status sirotka nebo dítěte bez rodičovské péče.

Otázky vzniku a fungování patronátní rodiny upravuje ukrajinský zákon o rodině a řád pro vznik a činnost patronátní rodiny, umístění a setrvání v patronátní rodině, schválený usnesením vlády Ukrajiny ze dne 20. srpna 2021 č. 893 „o některých otázkách ochrany práv dětí a poskytování služeb patronátu nad dítětem“.

Patronátní rodina je rodinou, v níž se souhlasem všech jejích členů dospělá osoba, která prošla speciálním vzdělávacím kurzem, vykonává povinnosti patronátního rodiče jako profesionální činnost.

Patronátní rodič je osoba, která ve své rodině, za účasti jejích členů, poskytuje dítěti služby péče, výchovy a rehabilitace.

Patronátní rodiče nejsou zákonnými zástupci dětí.

DŮM PRO MALOU SKUPINU

Otázku vzniku domu pro malou skupinu upravuje usnesení vlády Ukrajiny ze dne 31. 10. 2018 č. 926 „o schválení modelových předpisů týkajících se domů pro malé skupiny“.

Dům pro malou skupinu je instituce sociální ochrany vytvořená k dlouhodobému životu (formou hospitalizace) sirotků, dětí bez rodičovské péče, včetně dětí se zdravotním postižením, v podmínkách blízkých rodině, k socializaci a přípravě na nezávislý život, asistenci při návratu dětí do biologické rodiny nebo jejich umístění do rodinných forem výchovy.

Tyto domy poskytují služby podle potřeb územní komunity a nahrazují instituce a organizace s podobnými funkcemi, čímž se urychlí reforma internátních škol zřízených v době sovětského svazu a dětem se zajistí maximální dostupnost komunitních služeb.

V domě pro malou skupinu nesmí žít najednou více než deset zdravých dětí, nebo osm dětí s omezenými životními činnostmi, včetně dětí se zdravotním postižením.

Přednostně se do domu pro malou skupinu přijímají osiřelé děti a děti bez rodičovské péče s omezenými životními činnostmi, včetně dětí se zdravotním postižením, s výjimkou těch, které potřebují paliativní péči.

V případě, kdy takové děti nejsou, lze do domu pro malou skupinu umístit jiné sirotky a děti bez rodičovské péče ve věku od deseti do osmnácti let.

Za účelem udržování rodinných vztahů mohou být v domě pro malou skupinu se staršími sourozenci ubytovány děti ve věku od tří do devíti let, jakož i děti bez rodičovské péče, jejichž sourozenci bydlí v domě pro malou skupinu.

Jedním z úkolů domu pro malou skupinu je zajistit vzdělávání dítěte v nejbližší instituci předškolního a obecného sekundárního vzdělávání v místě bydliště dítěte, včetně zajištění práv dětí se speciálními vzdělávacími potřebami na inkluzivní vzdělávání a vzdělávací služby podle jejich individuálního programu rozvoje.

Vytvoření domů pro malé skupiny posílí roli a odpovědnost místních orgánů výkonné moci a místních orgánů samosprávy ve vztahu k situaci dětí a rodin s dětmi.

Výživné poskytované státem pro děti v domech pro malé skupiny představuje 2,5násobek částky životního minima dětí příslušného věku, pro děti se zdravotním postižením 3,5násobek částky životního minima dětí příslušného věku.